

วิเคราะห์การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง การเดินทางของพาย พาทेल (Life of Pi)

บทคัดย่อ

การวิจัยวิเคราะห์การแปลของหนังสือเรื่อง การเดินทางของ พาย พาทेल หรือ Life of Pi เป็นงานเขียนนวนิยายผจญภัยแนวแฟนตาซีของ ยานน์ มาร์เทล โดยงานเขียนชิ้นนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในแคนาดา ดังนั้น ภาษาต้นทางคือภาษาอังกฤษและได้รับการแปลมาเป็นภาษาไทย ซึ่งข้าพเจ้าหยิบจับผลงานชิ้นนี้ในฐานะวรรณกรรมที่ได้รับรางวัล The Man Booker Prize และอีกหลายรางวัลอื่นๆ มาเป็นกรณีศึกษาและวิจัยกลวิธีการแปลต่างๆ ของผู้แปล ตะวัน พงศ์บุรุษ โดยการวิจัยการแปลในครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ จากการศึกษาเทคนิคการแปลที่ ตะวัน พงศ์บุรุษเลือกใช้ โดยใช้หลักทฤษฎีและกลยุทธการแปลตามหลักนักทฤษฎีของ ลาร์สัน (1984/1998) เป็นหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์การแปลทั้ง 20 เทคนิค ได้แก่ 1) การแปลแบบตรงตัว (One-to-one equivalent) 2) การใช้คำยืม (Loan word) 3) คำยืมชื่อเฉพาะ (Loan word with classifier) 4) การเพิ่มเติมข้อความ (Addition) 5) การละไว้ไม่แปล (Omission) 6) ความหมายใกล้เคียง (Synonym) 7) คำตรงข้าม (Antonym) 8) การบอกเล่าทำเป็นปฏิเสธ (Negating antonym) 9) คำคู่ (Doublet) 10) ความหมายกว้างเป็นความหมายแคบ (Generic – Specific) 11) ความหมายแคบเป็นความหมายกว้าง (Specific – Generic) 12) การแปลกรรมวาจกเป็นกรรตุวาจก (Passive to Active) 13) การแปลกรรมวาจกเป็นกรรมาจก (Passive to Passive) 14) การแปลโดยใช้สิ่งทดแทนทางวัฒนธรรม (Cultural Substitute) 15) การแปลสรรพนาม (Free variation of Pronoun) 16) นามนัย (Metonymy) 17) อนุนามนัย (Synecdoche) 18) สำนวน (Idioms) 19) การแปลโดยหลีกเลี่ยงคำ (Euphemism) 20) การกล่าวเกินจริง (Hyperbole) โดยหนังสือนวนิยายเรื่องนี้ในภาษาต้นฉบับมีทั้งหมด 444 หน้า รวมได้ 98,783 คำ โดยข้าพเจ้าได้วิเคราะห์บทแปลทุกหน้าจากบทที่ 1-4 ของแต่ละภาค ทั้งหมด 3 ภาค และอภิปรายผลจากตัวอย่างตามเทคนิคการแปลที่พบ พร้อมทั้งสรุปความถี่ของแต่ละเทคนิคจากมากไปน้อย การวิจัยครั้งนี้ยังได้วิเคราะห์ถึงการแปลที่ไม่เหมาะสมและพบการแปลผิดเล็กน้อย เพื่อให้งานวิจัยนี้ได้เป็นกรณีศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะที่สำคัญบางประการไว้เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจการทำวิจัยในงานแปล และอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับงานแปล